

GLAS BUŠEVCA

NOGOMETNA MOMČAD SD »POLET«

Stoje s lijeva na desno: Vlado Detelić, Mladen Rožić, Ivan Horvačić, Stjepan Detelić, Josip Kovačević, Kruno Katulić, i Ivan Rožić.

Čuće: Josip Katulić, Branko Robić, Ivan Črnko, Josip Kirin i Stjepan Kovačević.

GLAS BUŠEVCA

INFORMATIVNI BILTEN MJESNE ORGANIZACIJE SSRN - BUŠEVAC

Izdaje: Ogranak Seljačke sloge - Buševac

Glavni i odgovorni urednici: Josip Kovačević i Josip Robić

Ostali suradnici: Stjepan Robić stud.ekonom, Ivan Kcs (Doni)

Ivan Rožić stud.filozofije

List izlazi povremeno

Godina III

Broj 7

Studeni 1966

POZDRAV GLASU BUŠEVCU

Glas Buševca nek zaori
Naprijed braćo Buševčani
Nek u svakom srcu gori
Ljubav glasu obećana.

Sedmi evo broj će sada
Da pohodi svaki dom
Nek oživi snaga mlada
Voljom jakom i snagom.

Nek se skupe rodoljubi
Svoje mjesto svak nek ljubi
Srce svakom sve nas braće
Od radosti zaigrat će.

Kada ćemo složni biti
I za slogu poraditi
Vijenac sloge opletimo
S Glasom slogu sjedinimo
Neka ovaj list naš novi
U domove svud zaplovi.

NAŠ GLAS

Iz Buševca glas se diže
Jedan drugom bud'mo bliže
Jedan drugom saslušajmo
Jer u slozi samo znajmo
Da će sreća jednom doći
Svak u sreći tad će moći
Da uživa i da gleda
Sreću kao vedrog neba
Gdje su braća složna samo
Napredak se krije tamno
I uz slogu samo naprijed
Djete, mladić, stari djed
Borimo se za progres
Za napredak našeg sela
Nek to bude svjetla krana
Naših ruku vredna djela.

K.G.

Kako unaprijediti i olakšati poljoprivrednu proizvodnju

U našem listu štampana su do sada svega dva članka koja se odnose na poljoprivredu i vinogradarstvo. Nitko se u selu nije zapitao zašto se o poljoprivredi ne piše ništa, zar baš nikoga ništa ne interesira? U stvari, skoro da je tako; mladima je svejedno, a stari kažu: "neka bude kak bude".

Kakvi su odgovori takav je i rad i uspjeh naše poljoprivrede. Ona ipak nije zanemarena, radi se više i bolje nego ikada ranije.

Troši se svake godine sve više umjetnog gnojiva. Prošle godine nabavljena su prva tri privatna traktora u selu. Krenulo je na bolje. (Ljudi malo oru s konjskom spregom). Konja ima za polovinu manje naprama 1939 godine.

Bave se više sa mljekarstvom. Sav taj rad je pojedinačan, ručni i konjpanjski, što poskupljuje proizvodnju i zadaje više muke proizvođačima. Mi još danas žanjemo sa srpom, iako smo pred dvadeset godina imali svoju samovezalicu. Danas nemamo sadžuge pa ni tih poljoprivrednih strojeva.

Naša zadruga u Vukovini imade konbajn, ali je on rijetko viđen kod nas. Ne svojom krivnjom, nego našom. Njemu treba veće komplekse zemljišta i sa dobrim prilaznim putovima i mostovima. Što bi mi tu morali učiniti?

Po dogovoriti čitave komplekse zemljišta zasijati jednom žitaricom, da bi se mogli upotrijebiti strojevi za gnojidbu, žetvu itd. To se zove kooperacija. Bilo je već pokušaja da se to učini u selu. Neki pojedinci (Ivan Vnućec) pokušali su organizirati mještane, ali bez uspjeha - jer je svima svejedno. Nitko više neće ići po sastancima i gubiti vrijeme sa dogovaranjima, jer ljudi nemaju povjerenja u zadrugu. Tako kažu gospodari - muševci, a kada bi ga netko natjerao da on žanje umjesto žene jedan dan sa srpom, drugačije bi mislio.

Ako netko misli da mu se kooperacija ne bi isplatila neka uzme olovku pa neka računa. Kooperantski odnosi pokazuju sve bolje rezultate i u prinosima i u financijskim pokazateljima. Radne snage na selu imade sve manje i sve je skuplja.

Ljudski rad mora biti vrijedniji od stroja i tako mora biti plaćen. Ove godine su žitarice bolje rodile nego inače, a i kukuruz.

Josip Kovačević (Ivana) na jutru zemlje u Ogulincu dobio je dvadeset metara pšenice. Sijao je rusku sortu pšenice, kojoj pogoduje naše tlo, a zemlju je dubrio umjetnim gnojivom. Konbajnom je požnjeo, obavio sve popratne poslove, a ovu uslugu platio je dvadeset tisuća starih dinara po jutru.

U ovom slučaju platio je sa dva metra pšenice (jer je pšenica po deset tisuća metar) usluga za konbajn, a toliko bi mu iznecio ušur da je vršio na vršalici. Tako je bez muke odvezao u vrećama pšenicu kući. Nije znao za muku koju bi imao sa žetvom prevoženjem, vršidbom i slamom, a samo taj posao platio bi više nego za konbajn. Dakle, njegovi troškovi (ili muka) povećali bi se još jedanput za ovu cifru, a možda i više. Mi jaučemo zbog prezaposlenosti, a ne borimo se da si pomognemo da i naša poljoprivreda ide u korak sa tehnikom. Tu razliku nosimo mi na svojim leđima. Starijima to nije lako, a mladima nije drago kada se muče više nego bi trebali.

Nije samo na nama krivnja zbog zaostalosti naše poljoprivrede. Znademo da se nije uvijek posvećivalo dovoljna žanja razvitku poljoprivrede općenito kod nas, a ono što je i učinjeno nije uvijek imalo trajna rješenja.

U Velikoj Gorici 5. srpnja o.g. održano je:

- savjetovanje poljoprivrednika Jugoslavije -

Pročitano je više referata, koji su interesantni za poljoprivrednika, zbog iskustva stečenih u klasičnom obliku kooperacije na području Velike Gorice između individualnih poljoprivrednika i zadruga, kao i o novim oblicima kooperacije pod nazivom "Žitna i krmna polja".

- Konceptija podružstvovljavanja procesa proizvodnje kroz žitna i krmna polja bazira se na slijedećim principima.

1. da se ne dira u vlasništvo nad zemljom, već u način gospodarenja
2. da se podružtvo i mehanizira tehnološki proces proizvodnje.
3. da se primjenom mehanizacije oslobodi vlasnik najtežih fizičkih poslova.
4. da se mehanizacijom oslobođeno radno vrijeme iskoristi u stočarstvu ili drugim proizvodnjama.
5. da se postepeno izoravanjem višegodišnjih kultura i međa objedini i udvostruči proizvodnja kroz jedinstven plodored i savremenu agrotehniku.

Takav oblik kooperacije je dugotrajnog karaktera i omogućuje kompleksnije zahvate. Istaknuto je da su takvi novi oblici snažnije utjecali na povećanje primanja na selu.

Sve je ovo dokaz da se poduzimaju ozbiljne mjere za napredak naše poljoprivrede. Vrijeme je da i mi u Buševcu nešto poduzmемо složno i ozbiljno i na tom polju. Da ovaj puta ne budemo zadnji u našoj općini.

Dragica Kovačević

PRVI NAŠ ŽENSKI PJEVAČKI ZBOD OKO 1914 GODINE

Još prije I svjetskog rata snahe i djevojke Buševca, Vukovine i Kuća osnovale su pjevački zbor, kojim je ravnao učitelj Dragutin Plut. Članovi pjevačkog društva su redovito pjevali u crkvi u Vukovini. S obzirom da su većina članova bili i članovi pjevačkog društva "Seljačka sloga" osnovanog 1920. godine, u Buševcu imali su mogućnosti da osim u crkvi i sa pobožnim pjesmama, gostuju i po drugim mjestima kao: Zagreb, Sisak, Donja Stubica, Velika Gorica, Mraclin i to sa narodnim pjesmama. Gostovali su na raznim skupštinama u Zagrebu i Velikoj Gorici, kad je tamo bio predsjednik Hrvatske seljačke stranke Stjepan Radić. Tada je Slava Robić govorila pjesmicu u ime cijelog pjevačkog društva.

Pjevale su se uglavnom naodnne pjesme, kao: Djevojka je ječam žela", "Djevojčica cvijeće brala pa je zaspala", "Oj Hrvatsko oj", "Ljepa naša", "Ljepi moj vrtić ograjen", "Oj, Savice oj", kao i pjesme "Zaljubljeni", "Oj Radiću oko sokolovo", za koje je riječi napisao Mato Detelić, a komponirao Dragutin Plut.

Na slici su članovi pjevačkog društva, sa učiteljem Dragutinom Plutom, slikano pred školom u Vukovini.

Žaloso je da danas nakon 50 godina nemamo svoj pjevački zbor. Uvjerena sam da bi mnogi naši mještani rado pjevali kad bi naš OSS obnovio svoj pjevački zbor. Do idućeg ljeta, kada će se u Zagrebu opet održati "Smotra folklor", mogli bi svakako nešto uvježbati.

IN MEMORIAM

Dana 30. listopada došla je u naše selo Buševac tužna i žalosna novinska vijest od H.B. Zajednice iz Amerike, da je 25 rujna 1966 u Americi u Klevelandu preminuo naš poznati seljak i muzičar Imbro Kovačević.

Sada već pokojni Imbro Kovačević rodio se 1893 u našem selu u kući daleko poznate i u ono vrijeme bogate i poštovane zadruge Kovačević, koja je u ono vrijeme bila još jedina velika zadruga sa brojnim članovima i tako daleko u rodbinskim vezama, da su se mladići ženili djevojkama u svojoj zadruzi. Pokojnik je bio unuk zadrugara, pokojnog Janka Kovačevića (Japeke) koji je bio na daleko poznat, u ono vrijeme, kao muzičar guslar (jegeduš), a i po tome što je sam vlastitom rukom izrađivao gusle i tambure, a sin najstarijeg Jankovog sina Mate Kovačevića koji je bio poznat kao lugar plemenite Općine Turopolje i kao samostan, pošten i napredan čovjek, koji je bio i muzičar sa svojim ocem i braćom Josipom i Jankom svirao pod imenom "Kovačevići jegeduši".

Pokojni Imbro, kao mlad dječarac, volio je muziku, a bio je i nadaren velikim muzičkim talentom pa je od rana počeo da svira gusle i tamburu, a i svom djedu je pomagao kod izrade tih instrumenata. Pokojnik je imao mnogo braće: brata Franju i Katicu sa kojom je ostao rano bez majke, a iz drugog očevog braka imao je brata Stjepana, Ivana i sestru Anicu. Brat Franjo umro je u Americi, a od ostalih žive još Ivan i Anica. Pokojni Imbro otišao je u Ameriku kao i mnogi naši Buševljani za boljim životom još 1910 kao sedamnaestogodišnji mladić i zato je poznat samo svojim vršnjacima. Našem mlađem naraštaju poznat je samo po pričanju.

Svojom dobrotom i svojim požrtvovnim muzičkim radom proslavio se po čitavoj Americi među našim iseljenicima. Svojom nesebičnom djelatnošću i požrtvovnim radom na polju prosvjete u H.B. zajednici, kao njezin član, proslavio je i svoje rodno selo - svoj Buševac. Svi mi koji živimo u Buševcu ponosimo se tim velikim sinom našeg sela i kličemo "Neka bude vječna slava Imbri Kovačeviću", a njegovoj poštovanoj ženi kćerki, zetu i unucima iskreno saučestuje. Njegovu smrt zabilježili su prigodnim člancima listovi Cleveland Press - na engleskom jeziku, te Narodni Glasnik i Zajedničar koji izlazi na hrvatskom jeziku. Evo što piše Narodni Glasnik od 19 listopada 1966 godine

JIM (IMBRO) KOVAČEVIĆ

CLEVELAND, Ohio. - Javljam žalosnu vijest da je umro Jim (Imbro) Kovačević, na široko poznat u muzičkom i kulturnom životu među našim iseljenicima diljem Amerike. Umro je u bolnici, nakon operacije, 26. septembra, a pokopan je bio 29. septembra, 1966. Pokojni Imbro Kovačević se rodio 1893 u selu Buševac, Turopolje, kotar Velika Gorica kraj Zagreba. U Ameriku je došao 1910 godine, u Farrell, Pennsylvania, gdje je ostao do 1919 godine, radeći u čeličnoj industriji tog mjesta. Pokojni Imbro je još u ranoj mladosti kao dječak zavolio tamburu, pod utjecajem svoga djeda izrađio je tamburu dok je još bio dječarac od devet godina. Kad je došao u Farrell pridružio se tamburama i odmah bio jako zavoljen svojom mirnom naravi i muzičkim darom.

O vremenu svog boravka u Farrellu radničke organizacije su bile proširene, kojima se je pokojni Imbro pridružio.

Nakon izgradnje Rađničkog Doma u Farrellu 1917 godine, Imbro je svojim utjecajem doveo u Dom i u organizaciju skoro sve tamburaške zborove u mjestu, što je u mnogo omogućilo podržavati sam Dom, jer su oni sve posluge za organizaciju činili besplatno.

Godine 1919, na mnoge nagovore i zahtjeve njegovih tamburaških drugova Imbro je napustio rad u čeličnoj tvornici i do 1946 godine proputovao skoro svu Ameriku sviranjem na američkim pozornicama i na Radio sa zborovima kao Balkan Mountain Men, Road Company Operetta Mery Widow, u New Yorku, Detroitu, Chicagu i drugim gradovima je bio poznat sa svojim sviranjem u gostionicama i zabavama.

Godine 1946 pokojni Imbro se sa svojom suprugom Sally stalno nastanio u Clevelandu, gdje je pravio tambure i pisao kompozicije naših narodnih pjesama, učio tamburaše i omladinu, i u posljednji niz godina bio glavni učitelj omladinskog zbora Cleveland Junior Tamburitzans. Ovaj zbor se uvijek odazivao za nastup svim našim društvima u mjestu, a isto je bio više puta pozvan za nastup pred američkom publikom i na televiziji.

Mi, kojima je bila poznata aktivnost i upravo magnetični pristup pokojnog Imbra kod učenja omladine čvrsto vjerujemo da u koliko će tko u buduće ispitati doprinose tamburačkoj muzici među našim iseljenicima, ime Imbre Kovačevića, seljačkog sina, dobiti će zasluženno mjesto i priznanje.

Mrtvo tijelo pokojnika je bilo izloženo u pogrebničkom zavodu Golub Funeral Home, s mnogobrojnim vijencima i kroz dva dana posjetilo je zavoda mnogo našeg naroda ne samo iz ovog mjesta, nego i iz bližih i daljnjih gradova, da iskažu pokojniku posljednju počast. Sve to svjedoči koliko je bio poznat i poštivan po našem narodu. Na sprovodu, iako je bilo kišovito vrijeme, prisustvovalo je više naroda nego se ovdje vidjelo kroz zadnjih deset godina.

Posljednju riječ rastanka sa pokojnikom izgovorili su:

U ime Hrvatskog Penzionerskog Kluba predsjednik Petar Malenić, koji se sa suznim očima osvrnuo na život i zasluge pokojnika.

T. Kovačević je ukratko izložio biografiju pokojnika, od djetinjstva do smrti.

John Kerak, treći glavni podpredsjednik H.B.Z, iznjeo je zasluge pokojnika na društvenom i kulturnom polju.

Nad otvorenim grobom u ime svih naših tamburaša iz svih kolonija oprostio se brat Malenić i izrazio žalbu na velikom gubitku smrću pokojnog Imbre Kovačevića.

Mi duboko žalimo za neizbježiv rastanak sa pokojnikom, ali nas tješi to što je pokojnik za vrijeme svog života bio vrlo koristan član svog naroda.

Slava i pokoj vječni Tebi, Imbro Kovačević, a tvojoj supruzi Sally, Kćeri Patricia, zetu i unučadi naše duboko saučesće.

"PIŠMA UREDNIŠTVU"

Ovaj mjesec primili smo pismo od našeg seljana Josipa Kovačevića iz Clevelanda SAD. Vijest koju je doneslo nije bila radosna, ali je bila potrebna da bi naši mještani bili upoznati sa tugom koje je zadesila njih tamo i nas ovdje. Pisao je o smrti Imbre Kovačevića, te nam je poslao izreske iz novina i njegovu fotografiju. Dosada su za naš list pisali: Josip Črnko, Juraj Kralj, a sada javio se i treći glas. Uvjereni smo da ćemo i od drugih naših Amerikanaca primiti po koju obavjest ili članak za naš list.

ex Marica Rožić

U POSJETI KOD PROFESORA FRANJE LUČIĆA

Ovaj nenadani posjet - dogovoren telefonom pola sata ranije između urednika "Glasa Buševca" Josipa Kovačević i prof. Lučića - završio je posjetom Josipa Kovačevića, Vinter Verice i Marice Rožić u profesorovom stanu u Zagrebu!

Ako otvorimo "Muzičku čitanku" Trude Reich naći ćemo ukratko opisan život i stvaralački rad prof. Lučića, našeg značajnog Turopoljca. Prof. Franjo Lučić (1889) rodom iz Kuća radio je kao kompozitor, pisao muzičko-teoretska djela bio pedagog i orguljaš. Mnogo godina bio je župan bivše plemenite općine Turopolje, te je svojim naprednim idejama pridonio socijalnom ekonomskom i kulturnom napretku naše općine. Njegove zasluge pante i ljudi iz onih mjesta u kojima je prof. Lučić radio i bio namješten.

- Prof. Lučić, Vi ste osim u Kućama i u Zagrebu radili i u nekim drugim mjestima, koja su to mjesta i sa kakvim ste se radom bavili tada?
- 1918. radio sam u Kotarima. Učio sam djedu svirati na orguljama koje nisu svirale već 50 godina. Narod je bio zadovoljan mojim radom. Pomogao sam im da poprave putove, koji su bili blatnjavi da četveropreg nije mogao vući jedna kola. Iz Kotara sam otišao u Veliku Goricu i to na molbu našeg naroda. Jednog dana došli su kod mene ljudi iz Lomnice, Kurilovca, Mraclina i Kuća, te mi jedan reče: "Gospodine profesor, mi smo došli na molbu našeg naroda. Naš narod Vas želi za župana u starom gradu Lukavcu, mi želimo da održite govor. Nemamo kralja, nemamo bana, nemamo župana". Tako sam ja izabran za župana i sve do 1927 bio sam na tom položaju.
- Recite nam što ste napisali za vrijeme vašeg boravka u Zagrebu i kako je tekao vaš rad?
- Ja sam bio devet (9) godina rektor Muzičke akademije. Predavao sam predmete muzičke teorije, proučavao orguljanje, komponirao sam i pisao pjesme za zborove, napisao sam kantatu "Noć na Uni" i velik broj narodnih napjeva koje sam izradio još kada sam bio u Turopolju, Dubračcu i Mraclinu. Tada sam čuo "Dobri denek" (u Dubračcu) u Mraclinu "Kosci kosaju" (kosci kose), zatim pjesma koja se još i danas pjeva, a to je "Došiel je došel zeleni Juraj". U hrvatskoj povijesti naišao sam na tekst da je to pjesma narodnog običaja još iz srednjeg vijeka, a taj običaj zadržao se i do danas, pjesma se pjeva na Jurjevo.
- Što ste napisali u zadnje vrijeme?
- Posljednja djela koja sam izdao su djela iz muzičke teorije "Kontrapunkt" i "Polifona kompozicija". Duže vrijeme bio sam vezan radom na Muzičkoj akademiji. Dacima su bili potrebni priručnici, te sam i u tu svrhu izdao dva i to "Elementarna teorija" i "Harmonija".

To je ukratko ispričano u glavnim crtama život i rad našeg Turopoljca, koji je još i danas, iako ne toliko radom vezan za svoj rodni kraj iz kojega je otišao da pomogne svom voljenom narodu, koji je i njega volio. Mnogo je pomogao i uspio u borbi za napredak svoga naroda što dokazuju mnoga priznanja i odlikovanja - smještena u jednom ormaru.

O ovim prigodnim poklonima nije govorio iz skromnosti. Pri našem odlasku stari profesor srdačno nas je pozdravio. Bilo mu je drago da su ga posjetili njegovi "Turopoljci". Zadovoljni smo se vratili kući. Bio je to za nas nezaboravan susret sa ličnošću čije je ime zaslužno ušlo u našu povjest.

KRATKE VIJESTI

- 14. na 15. svibanja prevrнула se prikolica, cisterna puna mazuta (subota 23,30) sletjevši sa ceste na dvorište Bare Bartolin (tamburaškine). Srećom žrtva nije bilo, ali da je sletjela u kuću posljedice bi bile puno teže. Ovako su samo grabe pune mazuta koji je iscurio iz cisterne. Učinjena šteta Bari Bartolin procjenjena je na 300.000.- starih dinara. Ovo je već treći slučaj prevrtanja cisterne u našem mjestu.
- 29. svibnja haši su mještani bili na izletu u Banja Luci i Jajcu. Bilo ih je oko 20 osoba. Putovali su iznajmljenim autobusom.
- 1. srpnja je otvoren dječji vrtić u školi. Za odgajateljicu je postavljena Ankica Munjić i praktikantica Verica Godinić. Vrtić je pohađalo 30-ero djece. Početkom školske godine 27. kolovoza vrtić je zatvoren jer je ostao bez svojih prostorija. Tom prilikom održana je u Zadrugnom domu svečana priredba koju su djeca veoma uspješno uvježbala za ovaj dan. Polaznici bili su predškolska djeca od 3 - 7 godina.
- 4. srpnja na Dan Boraca sve društveno političke organizacije našeg mjesta položile su vjence na spomenik palim borcima NOR-a. Prigodni govor održao je Mato Detelić.
- 17. srpnja održano vatrogasno natjecanje između Rakitoveca, Starog Čića, Kuća, Turopolja i Buševca kod potoka Buna na mostu za Kravarsko.
- 5. kolovoza išlo je na izlet u Mariju Bistricu oko 150 naših mještana (2 autobusa).
- 7. kolovoza SD "Polet" organizirao izlet svojih članova u Rijeku. Putovalo se uzajmljenim autobusima. Išlo je oko 90 članova.
- 4. rujna išlo je na izlet autobusom 50 naših mještana i posjetili su tom prilikom Trakošćan i Varaždin.

O B A V I J E S T

Za naš povjesni arhiv nabavljeni je limeni ormar. Svi stari dokumenti nalaze se konačno na sigurnom mjestu. Ovim putem pozivaju se naši mještani kao i sve društveno-političke organizacije da dadu sve one dokumente, knjige i časopise za koje smatraju da ih je potrebno čuvati - u naš povjesni arhiv.

One organizacije ili lica koje ne žele izručiti svojih papira u arhiv - umoljavaju se da ih dadu registrirati u glavnu knjigu arhiva - kako bi se mogla voditi o njima evidencija.

Knjižnica

Knjige koje su naši pojedini mještani darovali knjižnici već su evidentirane.

Mještani koji još žele darovati koju knjigu knjižnici, neka o tome izvjestite nekog iz odbora OS Sloge ili knjižničara Juraja Bobesić.

Spisak darovitelja knjiga bit će objavljen u slijedećem broju našeg lista.

Marijan Rožić

PRVO MJESTO NA PRVOMAJSKOM ŠAHOVSKOM
TURNIRU U VELIKOJ GORICI

U Velikoj Gorici održana su u ču Prvog maja sportska takmičenja u stolnom tenisu, kuglanju i šahu. U tim takmičenjima nastupile su i ekipe iz Buševca. U kuglanju (prijavilo se 22 ekipe), Buševac je ispao već u I kolu.

Stolnotenisači (sudjelovalo 8 ekipa) su također izgubili već prvi susret sa ekipom SO Vel. Gorica s 0:3 i ispali. Jedini uspjeh postigli su šahisti osvajanjem 1. mjesta u konkurenciji od 8 ekipa. Prvi susret u četvrtfinalu protiv ekipe "Štamparije" dobili su sa 4:0 bez borbe i plasirali se u polufinale.

U polufinalnom susretu 21.4.1966. naišla je ekipa "Polet" iz Buševca na najjačeg protivnika - ekipu Garnizona "Pleso". Borba na 4 ploče bila je veoma zanimljiva što se vidi i iz konačnog rezultata od 2:2. Ipak se prema propozicijama u finale plasirala ekipa "Polet", koja je dobila partije na 1. i 3. ploči (Rožić Marijan i Katulić Stjepan - Črnkov), a izgubila na 2. i 4. ploči (Katulić Drago i Detelić Stjepan). U drugom polufinalnom susretu je sindikalna podružnica VP 6888 Pleso pobijedila SO Velika Gorica sa 4:0. Tako su se u finalnom susretu sastali "Polet" i Vojna pošta 6888 Pleso. U ovom susretu ekipa "Polet" bila je favorit, jer je ekipa Vojnepošte slabija od Garnizona Pleso.

U finalnom susretu naša ekipa nije iznevjerila. Nakon zanimljivih borbi pobijedila je sa 3:1 i osvojila 1. mjesto.

Rezultati finala: 27.IV.1966.

"POLET" Bzševac - VP 6888 Pleso 3:1

1. Rožić Marijan	- Živković Đ.	1:0
2. Rožić Zlatko	- Postić I.	1:0
3. Katulić Stjepan	- Kutić V.	1:0
4. Katulić Drago	- Modrić A.	0:1

VIJESTI IZ SS "POLET" BUŠEVAC

27.3.1966 počeo je turnir na kojem je nastupalo 14 igrača, ali je prekinut nakon nepotpunog VII kola zbog teških uvjeta igranja (svega 4 loša šaha i prostorija u kojoj je stalna buka). Ipak, izgleda da će se turnir ubrzo nastaviti, jer ima izgleda da šahisti dobe prostoriju što bi svakako podiglo kvalitet partija i pridonjelo zanimljivosti turnira, a tada bi se vjerovatno povećao i broj šahista koji je znatno opao (naročito "starih" šahista).

Nakon nepotpunog VII kola stanje na turniru je:

1. Rožić Marijan 6(8), 2. Lučić Marijan 6(9), 3. Kos Nikola 4,5(8), 4. Rožić Zlatko 4(5), 5. Katulić Drago 4(6), 6. Kovačević Stjepan 0,5(2), 10. Deželić Ivan 0(2), 11. Burić August 0(6), 12. Katulić Stjepan (Pepa) 0(7), 13-14. Detelić Franjo i Katulić Franjo (Karlin) 0(0). U zagradama je naveden broj partija koliko je igrač odigrao.

17.4.1966. započelo je i pionirsko prvenstvo za ovu godinu na kojem je nastupalo 14 igrača, ali je, također prekinuto. Nakon III kola vodi Detelić Ivan sa 3 boda ispred Tomašić Ivana i Horvačić Marijana 2 boda itd.

Ove godine se registriralo za ŠS "Polet" 30 šahista (od toga 13 pionira) što je priličan broj (1962 bilo je registrirano 72 igrača, 1965 već samo 26) i dokaz da za šah vlada velik interes i među pionirima i trebalo bi im što prije pružiti povoljne prilike za igranje i usavršavanje u igri.

Jer, samo stalnim igranjem i većim znanjem teorije šah postaje sve zanimljiviji.

SD "POLET"

N.K. "Polet" u natjecateljskoj sezoni 1965 - 1966

Ako se uzme prosjek jesenskog i proljetnog dijela prvenstva, N.K. "Polet" je postigao solidan prosjek. U 22 prvenstvena kola osvojili smo 23 boda, što iznosi 52,3%. Analizirajmo posebno jesenski dio prosjek. U jesenskom dijelu prvenstva odigrali smo ukupno 11 utakmica, od toga 5 kod kuće, a 5 u gostima. Osvojili smo samo 8 bodova, što iznosi 36,4%. Od tih 8 bodova, kod kuće smo osvojili samo 2 boda ili 20%. Tako slab prosjek bio je rezultat nezdravih odnosa uprave društva i samih igrača. O tome je bilo dosta govora na prošloj godišnjoj skupštini S.D. "Polet" pa je to svima poznato te nema smisla o tome govoriti.

Proljetni je dio prvenstva imao sasvim drugi ton. Postignuti su zaista solidni rezultati u 11 utakmica osvojili smo 15 bodova, odnosno 68,2%. Kod kuće smo odigrali 5 utakmica, osvojili 9 bodova, odnosno 90%, a u gostima iz 6 utakmica osvojili smo 6 bodova odnosno 50%.

Rezultati turnira i Cup utakmica

=====

U ovogodišnjoj turnirskoj sezoni sudjelovali smo na sedam turnira i postigli smo prosječne rezultate. Osvojili smo jedno prvo mjesto, tri druga, a tri puta smo izgubili u prvoj utakmici. Analizirat ćemo svaki turnir posebno.

Prvo mjesto smo osvojili na turniru kada smo nastupili umjesto Kurilovca, koji se nije odazvao našem pozivu. Pobijedili smo Rakitovec sa 3:0 i Kuće sa 2:0. Ova druga utakmica nije završena zbog nevremena. Nije završeno ni prvo poluvrijeme.

Drugo mjesto smo osvojili na turnirima u Buševcu, Mraclinu i u Kućama. Na turniru koji je organizirao "Polet" sa Aktiv žena Buševca, pobijedili smo Rakitovac sa 3:1, a izgubili od Lekenika sa 1:2. U Mraclinu smo pobijedili Lekenik sa 3:2, a izgubili od "Nade Dimić" iz Zagreba sa 1:5. Na turniru u Kućama smo pobijedili Vukovinu sa 4:1, a izgubili od Turopolja sa 0:1.

Slabije smo prošli na turnirima u Kurilovcu, Rakitovcu i Lekeniku. U Kurilovcu smo prvu utakmicu odigrali sa Vukovinom i prošli neriješeno 1:1. Vukovina je bila bolja kod izvođenja jedanaesterca, te je i pobijedila. Slično se dogodilo i u Rakitovcu, gdje smo izgubili od Turopolja, nakon izvođenja jedanaesterca. Sama utakmica je završila neriješeno 2:2. U Lekeniku smo izgubili od Pešćenice sa 1:2 i to je bio naš najslabiji nastup na turnirima.

Vjerojatno bi bili postigli i bolje rezultate da su to bile

neke važnije utakmice. Više puta smo morali ići na turnir ne iz želje za pokalom, nego radi pristojnosti. Igrači su bili često sprječeni poslom, a i zasićeni nogometom što je i razumljivo, kad znamo da naša takmičarska sezona traje non-stop od veljače do prosinca.

Odigrali smo i jednu Cup utakmicu i to u Lukavcu, koju smo izgubili sa 1:2. Nakon jednotjedne pauze počelo je i jesensko prvenstvo.

Jesenski dio prvenstva N.K. "Polet" sezone 1966-1967 u I b razredu

Već dugo nije, ako i je ikada, naš nogometni klub tako dobro završio jesenski dio prvenstva. U 11 utakmica osvojili smo 16 bodova ili 72,8%. Kod kuće smo osigrali 5 utakmica i osvojili 9 bodova odnosno 90%. Gostovali smo 6 puta, osvojili 7 bodova što iznosi 58,2%. To je više nego solidan prosjek, iako ga ponovimo u proljeće kad imamo još povoljniji raspored, vjerojatno ćemo ići u viši razred.

Nakon jesenskog prvenstva poredak na tablici je sljedeći:

1. "Naprijed" Gradići	18 bodova
2. "Mraclin"	16 bodova
3. "Polet" Buševac	16 bodova (28:16) itd.

Pogledajmo sada rezultate pojedinih utakmica:

4. 9.1966	"Udarnik" Kurilovec - "Polet"	1:3
11. 9.1966	"Polet" - "Orač" Rakarje	3:0
18. 9.1966	"Polet" Klara - "Polet"	2:0
25. 9.1966	"Polet" - Brezovica	8:1
2. 10. 1966	"Jedinstvo" Dugo Selo - "Polet"	1:2
9. 10. 1966	"Budućnost" Sesvetski Kralje- vci - "Polet"	3:4
16. 10. 1966	"Polet" - "Naprijed" Gradići	1:1
23. 10. 1966	"Jedinstvo Mala Mlaka - "Polet"	1:1
30. 10. 1966	"Polet" - "Partizan" Lukavec	2:0
6. 11. 1966	"Polet" - "Sloga" Odra	2:1

Ove godine smo uključili juniore u natjevanje. Međutim, od njih nismo puno očekivali, jer nam je poznato da su još bez iskustva. Zato nas ni njihovi rezultati ne smiju čuditi. Sljedeće će godine sigurno postići bolje rezultate. Pogledajmo i njihove rezultate:

11. 9.1966	"Proleter" Turopolje - "Polet"	6:2
18. 9.1966	"Polet" - "Mladost" Buzin	1:2
25. 9.1966	"Polet" Klara - "Polet"	0:3 b.b.
2. 10. 1966	"Špansko" - "Polet"	-
9. 10. 1966	"Polet" - "Radnik" Velika Gorica	1:7
16. 10. 1966	"Prvomajska" Zagreb - "Polet"	8:1
23. 10. 1966	"Polet" - "Metal" Zagreb	4:2
30. 10. 1966	"Lučko" - "Polet"	3:0 b.b.
6. 11. 1966	"Polet" - "Mraclin"	0:0
13. 11. 1966	"Sloga" Odra - "Polet"	0:3 b.b.
20. 11. 1966	"Polet" - "Prečko"	-

Uprava SD "POLET"

P O V I J E S T T U R O P O L J A

TUROPOLJAC PAMFLETISTA

(Povijest plem. općine Turopolja, svezak III str. 161)

Uvijek su naši stari voljeli , da satirom obaraju svoje neprijatelje. Ali nikad se takovi pamfleti nisu više širili, nego li za vrijeme hrv. preporoda. Ovaki sastavci političko-sarkastički omiljeli su u ono doba. Senoa je napisao: No bilo je pojedinaca, koji su bar stihom u rukopisu vojevali protiv Ilircem. Ja sam se srećom dočepao takovog političkog pamfleta (rukopisa) a priopćujem ga radi drastične karakteristike. Pamflet je nastao u doba, kad je Gaj promijenio " Narodne Novine " u ilirske, a pisac bijaše star plemić s preko Save, koji je Napoleon I. štovao preko svega, te imao točan popis svih Napoleonovih generala i bitaka. Čudnovato ! Francuska invazija potakla je u Praunšpergeru ideju Ilirizma, a pisac satire , najveći štovalac Napoleona bijaše najžešći neprijatelj Ilircem. Nu evo vam čitavog pamfleta:

Čujte ljudi, čujte čudnovate stvari,
Kako se vu Zagrebu narodnost sad kvari.
Sebrali si jesu nekteri Horvati,
Koji za to ime ništa ne tu znati:
Neg se prekrstili jesu na Ilire
I tako odstupili od prave svoje vire,
Zdenčaja M i k u l u za vođu zebrali,
Da tak domoroce lakše budu klali.
Ala Niko, Niko! Kakva si ti zmija?
Kakov oganj bludni v srcu tvojem sija?
Ti si uzrok boli ki Hrvate trapi.
Bog daj da te žarka skoro strela flapi¹⁾
Oj, nesrećna mati, kaj te je rodila,
Bolje da te malog jošće pogubila!
Zatrla se, Bog daj, cijelo tvoje pleme.
Ar je zločestoće i nesloge seme.
B r i g l e v i ć u J a n k u, koj je tepac prvi.
Makar baš i bil on s plemenite krvi,
Na tratinu²⁾ Bog daj, skoro da peljali
Gde mu na vrat uže Cigani metali
B u n j e v a c p a k J o s o š u p e l j a s t a g l a v a ,
Koji je dopeljao s Karlovca tolvaje³⁾
Crvene im kape podelil i halje,
Bog daj, da kak Janko dojde na višale
Gde mu vrane oči na glavi kopale.
D r a š k o v i ć g r o f J a n k o, koji svoju mladost,
Leno je potrošil nikomu na radost.
Potepel je imetek, star poštenje zgubil:

1) ošine

2) Mjesto, gdje su prije u Zagrebu ljude vješali.

3) razbojnik, Bunjevac je na ime doveo četu seljaka u ilirskom crvenom odijelu u Zagreb.

Bog daj da se v peklu skoro bude smudil.¹⁾
L j u d e v i t a G a j a , kateri novine
Lijepo je bil počel pisat v domovine,
Horvatsko je ozval to je lijepo bilo
Ar je to od veka naše ime milo.
Napredoval vendar kajti nije tako,
Nego preobrnut je se naopako,
Što on pisal samo za ilirsku diku
Na vseh Horvatov sramot preveliku:
Za ovu zadnu zlobu v vražije prepal ruke.
Gde naj bude trpel vekivečne muke.
V Š t a j d a c h e r u "Josi"²⁾ već poštenja nima
Kajti to se znamo vre odavna vzima:
Nigdar ni zaslužil purgare da vlada.
Ar pod njim vse dobro njihovo propada.
On je človek, koji domovine nima,
Samo kad v žep pada - zlo za dobro prima.
Više govoriti nije vrijedno - mosti³⁾
Za takovog človeka Tratina je dosti.
Vsem pak drugem, koji su Horvati
Ter se ovak lepo nete više zvati
Drugo niš ne velim, kak da vreme dojde,
Da si svaki slednji sam na sprevod pojde,
Franjo Verhovski neka v žveglu puše⁴⁾
Kada vrage njima pekli budu duše.
Ova sreća naj bu vsak onomu.
Ki je proti svojem imenu i domu.

1) pržiti.

2) Stajdacher bio je gradski sudac zagrebački.

3) možda

4) Franjo Čačković Vrhovski, odlučan pristaša Iliraca, vještak frutū (žvegle) koji je zajedno i Vitobučarilem utemeljen g. 1827 glazbeni zavod.

IZ POVIJESNOG ARHIVA BUŠEVCA

=====

Mato Detelić: NAŠE SELO BUŠEVAC (nastavak)

(Društveno-politički i kulturni život našeg sela od 1863. god. do Drugog svjetskog rata, a i poslije. Kratki historijat bivše Zemljišne zajednice plemenite općine Turopolje, u kojoj zajednici je bilo i naše selo, a snjām usko vezano kroz to razdoblje)

ŽIVOT I OBIČAJI NAŠIH LJUDI

KUĆNA ZADRUGA ČRNKO

A, sada vratimo se malo na naše stare kućne zadruge, tamo oko 1863 god. Skoro sve naše zadruge bavile su se poljoprivredom, uzgojem stoke i svinogojstvom. No samo jedna od njih bavila se i kirijom. Ta kirija odnosila se na prijevoz kojekakove robe iz Siska u Zagreb i obratno, jer u ono doba nije bilo drugog cestovnog prijevoza osim kola i konja.

Ta zadruga bila je u posjedu i po svim vrednotama najbogatija kućna zadruga u našem selu. Posjedovala je oko 40 jutara zemlje i ogromne gospodarske zgrade od kojih je bila najveća Čardak. Poslije diobe iz čardaka su sagradili četiri velike kuće. Ta zadruga bila je Črnko (Matičina). Gospodar zadruge bio je Stjepan Črnko. Kao dobar gospodar, a u ono doba snalažljiv, držao je u svom gospodarstvu i po šest pari konja i po šest slugu, koji su kirijali i prevozili robu raznim trgovcima i svim poduzetnicima iz Siska u Zagreb, Veliku Goricu i obratno. Imao je svog vlastitog kovača koji mu je potkivao konje i popravljao kola.

Takvom kirijom unapređivao je svoje gospodarstvo, svinogojstvom se nije bavio na veliko kao druge zadruge, jedino za domaće potrebe. Imao je velike livade u Ogulincu (Matičina sinokoša) i velike štale za konje i stoku, a i velike sjenike za sijeno. Na taj sjenik bile su napravljene i velike stube po kojima se išlo po sijeno. Stube su bile takve da je jedamput i jedna junica po njima otišla na sjenik. Za tu junicu nije nitko znao kud je otišla, dok sluge nisu počele rušiti sijeno, te su je otjerali natrag po stubama. Ta kućna zadruga imala je velik vinograd u Barbariću i mnogo vina. Gospodar zadruge pozivao je svoje prijatelje i mnoge trgovce, s kojima je poslovao, na pijaću na vinsku komoru gdje se pilo po cijele noći i dane.

Gospodar zadruge, Stjepan, kome su govorili Štefko, imao je sedam sinova i jednu kćerku. Sinovi su bili Josip, Janko, Mato, Franjo, Miko, Imbro i Mijo i kći Anica.

Sedam sinova sedam lavova. Kad je kći navršila 10 godina poslala je majka da donese iz velike škrine kukuruz za kokoši. Škrinja je bila velika s ogromnim hrastovim poklopcem, koji je bio poduprt sa potporom, međutim kako se ona nagnula nad škrinju udarila je rukom o podpor, a teška vrata udare je po glavi te je na mjestu ostala mrtva. Nakon očeve smrti braća su se razdijelila. Svi su osim Nikole, bili kirijaši a voljeli su malo više vino i rakiju. Iako su se svi i bogato oženili i imali djece rasprodali su sjenokoše svi osim Nikole i tako postali siromašni. Franjo zvanog "Hajoš" zaklao je kovač Vnućec. Od tih sedam sinova potječe današnja velika porodica Črnko (veliki matičini)

Mato Detelić

Nešto o anketiranju našeg sela Buševca prošle 1965 i 1966 godine.

Poslije drugog svjetskog rata mnogo se toga izmijenilo u našoj zemlji, a i po drugim zemljama naprednog svijeta.

Tako se u našoj zemlji intezivno pristupilo industrijalizaciji koje zapravo prije nije ni bilo već nešto u veoma maloj mjeri. Pa kako je nakon rata industrijalizacija naše zemlje rapidno napredovala i porasla tako su porasle i potrebe radne snage i kvalificiranih i nekvalificiranih radnih snaga, u industriji, a koje su najviše dolazile sve iz jednog izvora, iz naših sela. Uslijed tog ogromnog priliva radne snage iz sela u gradove, u kojima se razvila industrija, stvorio se jedan ozbiljan problem u našim selima i to zbog toga što je selo ostalo bez poljoprivredne radne snage. Polja su se napuštala ili su se u bezcijene prodavala ili su se, a i sada se na polovicu obrađivala radnom snagom poslije radnog vremena odbjegle radne snage u industriju.

Najviše seljačkih posjeda ostalo je na brizi i obradi starcima i staricama, koji troše još svoje posljednje snage, da nekako uzdrže od propadanja, svoja imanja.

Takvih i sličnih problema na selima nema samo u našoj zemlji već i u mnogim drugim evropskim zemljama.

Da bi se ti problemi nekako riješili osnovan je zajednički institut t.j. organizacija za sociologiju sela, koji će zajednički rješavati nastale probleme. Centar organizacije instituta je u glavnom gradu Francuske u Parizu. Članice organizacije su zapadne srednjo evropske i skandinavske zemlje: Italija, Francuska, Belgija, Engleska, Danska, Norveška, Holandija, Češka, Poljska, Rusija i dr. i Jugoslavija, U svim tim zemljama sprovode se ankete, ispitivanje građana raznih zanimanja po selima, a najviše zemljoradnika, samoradnika, radnika seljaka i službenika. Tu su razna pitanja koja se tiču standarda života na selu ranije, sada, a i perspektive daljnjeg života. U našoj zemlji ispituje se, tj. anketira 12 sela među koja spada i Buševac kao prigradska selo koje je na najvećem udaru preobražaja našem selu.

Anketu je organizirao i sprovodi "Agrarni institut Zagreb" Amanševa 8. Službenici instituta, koji provode anketu u našem selu, su mladi i poletni intelektualci koji imaju zadatak i veliku volju za rješavanje tog veoma ozbiljnog problema.

Prošle godine, kod anketiranja, bio je prisutan i jedan Francuz koji je došao iz Centra iz Pariza, a ove godine, u ljetu bio je na anketiranju jedan Holanđanin i Holanđanka iz Holandskog instituta, a ove jeseni anketiranje je provodila Francuskinja iz Pariza.

Naši seljaci, kao svjesni ljudi, odazvali su se veoma rado anketiranju i odgovarali na sva pitanja koja su im oni postavljali, a bili su i veoma gostoljubivi prema njima. Svi oni koji su provodili anketiranje bili su veoma zadovoljni s našim selom i s otvorenošću naših seljana, radnika, radnika-seljaka i službenika. Eto, toliko o tome napisao sam ovaj članak, da svaki naš seljak zna o čemu se radi i da ništa nije zakrabiljeno.

OGRANAK SELJAČKE SLOGE - BUŠEVAC

POZIVA VAS

u subotu 18 ožujka 1967 god. u 18 satina

Z A B A V M O V E Ć E

nastupaju

M A R I C A H R D A L O

i

B R A C O R E I S S

te pjevači amateri iz Buševca uz pratnju domaćih ansambala

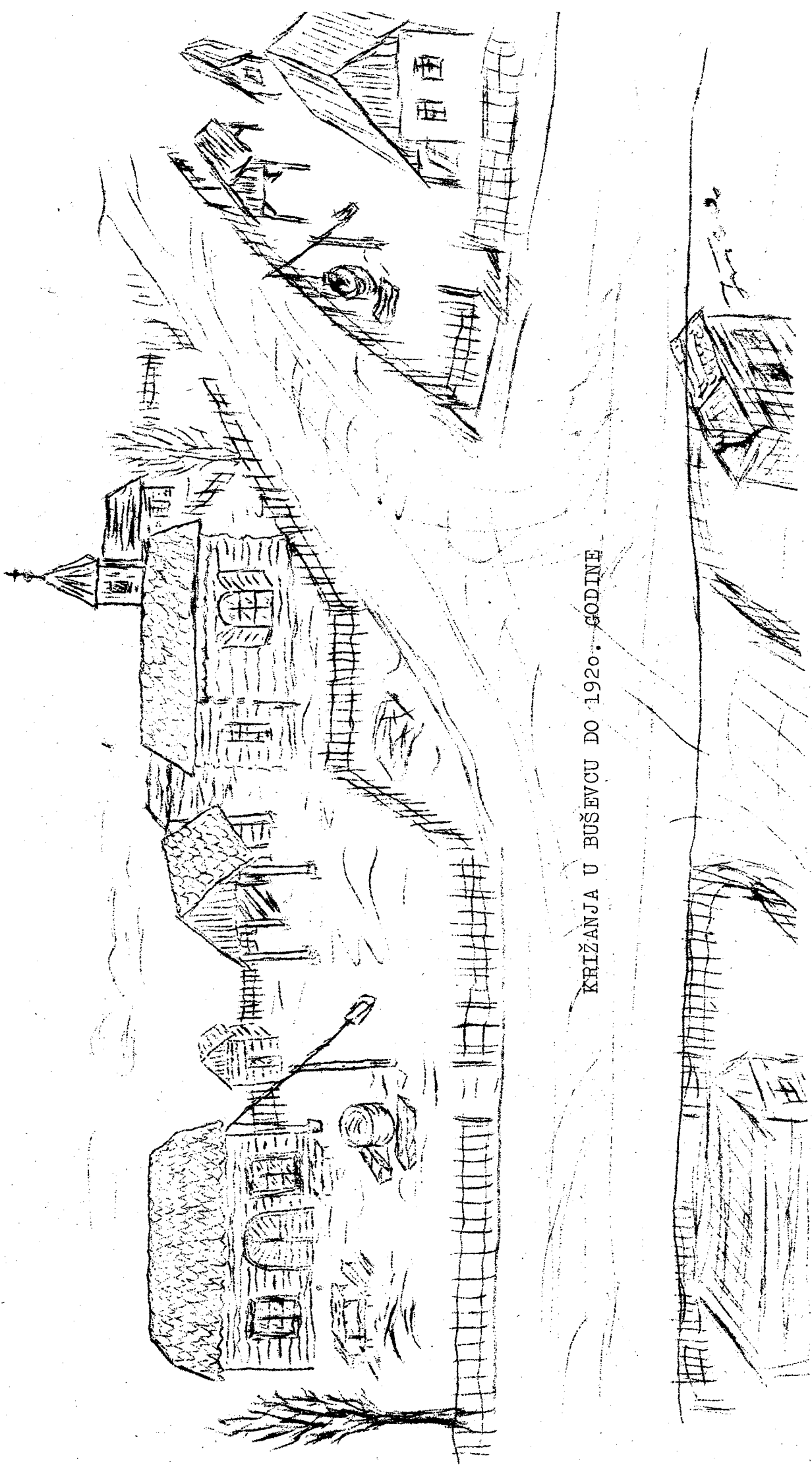
program će se održati u zadružnom
d o m u

P O S L I J E P R O G R A M A - P L E S

U L A Z

5.- N.D.

KRIŽANJA U BUŠEVCU DO 1920. GODINE

Franjo Rožić
Maričkin

IZ LOVAČKE TORBE

Lov na divlje patke

Bilo je to u zimi 1953 godine. Bio sam kod Vinka Kočevoga i dogovorili se kako bi bilo lijepo da idemo u lov na divlje patke na Odru. I zbilja. Rastali smo se oko 8 sati na veće s tim da Vinka probudim u 4 sata ujutro i da krenemo u lov. To-liko sam se radovao lovu da nisam mogao ni zaspati. Kada već nisam mogao spavati, a mislio sam da je vrijeme za lov ustao sam i obukao se, a da nisam upalio svjetlo. Premio sam se, uzeo pušku i najprije krenuo do Vinka da ga probudim. Došao sam pod prozor i viknuo: "Vinko idemo". Vinko je ustao spremio se, a da nije palio svjetlo. Uzeo pušku i torbu te smo krenuli Malčevom ulicom do cementa, a dalje uz Bunu kroz Čret. Dalje od cementa smo skrenuli uz Bunu do pruge. Kad smo došli do pruge vidjeli smo da ide putnički vlak za Sisak, a znali smo da ni jedan vlak u ovo doba ne ide u pravcu za Sisak. No, tome vlaku mi nismo pridavali mnogo pažnje. Prešli smo Bunu i prugu i otišli u Jalševac. Tu smo na udaljenosti od pruge 200 metara razgrnuli anjeg i naložili vatru. Kraj vatre čekali smo zoru da bismo krenuli u lov. Zima je bila jaka, studen nas je štípala za uši i nos iako je vatra oko koje smo se ščučurili veselopucketala. Pričali smo ložeći vatru, a dana nikada. I tada nam je sinulo da smo krenuli u lov mnogo ranije nego što smo trebali, tako rano da smo oko pola dvanaest bili na prugi. Prozebli dočekali smo jutro, a s njime i početak lova na Odri. Putem smo u Buni pucali na divlje patke, ali nije bilo sreće. Kad smo prešli Vranjić Vinko je ubio jednu patku, malo dalje ubio sam i ja tako da je svaki imao po jednu patku. Išli smo dalje iako nam je bilo prilično zima, ali kad smo toliko dugo čekali da idemo u lov nismo se htjeli vratiti, sramote radi. Vinko je imao volju sreću te je ubio još jednu patku, tako da je imao dvije, a ja jednu. Uz sva naša nadanja i želje, patke se nisu pojavljivale. Što sada? Odlučili smo da krenemo kući. Putem sam pucao na jednu koja je letjela, ali pala je u vodu i nismo je mogli naći tako da smo ostali bez nje. Išli smo dalje Vinko je ubio još jednu, tako da je on imao tri, a ja samo jednu. Vinko je znao šta mi je, da sam slabe sreće, te mi je dao jednu da bismo svaki imali jednako. On dobro zna kako se lovac osjeća kada je slabi lov. Došli smo doma, prozebli i jedva čekali da se malo ugrijemo kraj tople peći.

=====

PRETPLATITE SE NA VELIKOGORIČKI LIST

=====

=====

ČITAJTE I ŠIRITE GOSPODARSKI LIST

=====

=====

PRETPLATITE SE NA ČASOPIS SLOGA

=====

Mato Detelić

J A B L A N

Stajao je ponosan
Usred svoga sela
Vinto se svojim stablom
Nebu pod oblake
Krasio je selo
I bio prkosan
Na sve vjetrove i bure
Nazimu, kišu i oluje
Savijale ga nemile
Sve prirodne sile
Ali on se uzdigao i opet
Ponosno kao svjetionik
I uvijek je bio pobjednik.

Ali jednog kobnog dana
Naljuti se nebo strašno
Zacrni se bijeli dan
I zagrmi snagom svom,
A u jablan visok i ponosan
Udarilo strašni grom
Rascijepa ga sve po pola,
A naš jablan strese se od bola
Za nekoliko dana
Kad sunce osvane
Porušile njegove se grane,
A sad strši mrtvo stablo
Nebu pod oblake
Nestalo je sveznadara
Priče svakojake.

Š K O L S K A R U B R I K A

Vilma Marinčić
Uč. VII c

Zajesenilo iznenada

Gledam ogoljele su grane na drveću. Opazih da je priroda tužna, a nebo sumorno. Listovi požutjeli i tužno cvileći spuštaju se na zemlju. Sve oko mene je snuždeno i kao da počinje jecaj. Jecaj, da jecaj, nošen dahom jeseni. Opijen njenim pogledom koji koji vrebava svagdje i krši zelenilo. Njene oči rastrte maglom gledaju mene, gledaju svijet oko mene.

Nestaju trebe, listovi, a nestaje i sunce. O sunce! Ti ćeš pokleknuti pod pritiskom olujnih oblaka. Pokaži se još jednom još samo jednom i zasjaj punim sjajem. Prekrij jesen. Oživi trave, nek se zelene, oživi potoke, neka žubore i povrati ptice neka crvkuću uspavljajući svoje mlade. Ali uzalud molba. Jesen, da, ta tužna jesen, kao da uspavljuje prirodu.

Slavica Petračić
Uč. VII d

Jesen nas je dotakla svojim dahom

Jesen je tu. Tiho, tsko tiho i nečujno se došuljala da nitko nije ni čuo dok se vozila u svojoj zlatnoj kočiji. Samo vidimo da je svojim drhtavim rukama, umjetnim kistom i čarobnim bojama obojila sve što je god pred sobom našla.

Sve je tako tužno i tmurno. Sivi oblaci navitlali su se nad šarene livade, voćnjake i polja. Samo još sunce svojim zlatnim očima gleda ožalošćena bića. Kad gledamo u njega vidimo da nije tako veselo i radosno kao prije, jer i ono naslučuje da je jesen tu. Na livadi, koju je prekrila gusta magla, još samo krave lijepo pasu onu meku travu koju je jesen dotakla svojim dahom.

Marica Robić
Ul. VII c

Zajesenilo iznenada

Prve sunčeve zrake provirile su u moju sobu. Probudila sam se. Ljutila sam se na njih što me bude. Ali to nisu bile one tople nježne zrake, ne to su bile tužne zrake. "Zašto su tužne?" mislila sam. One su tužne, jer je došla jesen, a skoro će i zima. Tada više neće nježno sijati i mene buditi. Lišće šušti i pada na zemlju. Trava se polako njiše kao da će pasti. Sve je tiho. Još jedino čuje se žamor ljudi koji idu u berbu grožđa. Oni se vesele zrelih plodovima. Skoro će ići brati i kukuruz. Onaj žuti kukuruz nestat će s njiva. Njive će ostati puste. Vidjet će se nepregledne ravnice, a tamo daleko, daleko i šume. Pastiri će ići sa svojim stadima u polje. Na njihovim licima čitat ćemo radost. Njihova stoka past će se slobodno gdje to ona želi. A oni, pastiri, ti maleni patuljčići trčat će za njom i veselit se jeseni.

Marija Fabijanec
Uč. VII d

Jesen

Zahladilo je. Jesen. Stigla nam je rano. Stigla je sa svojim dahom magle, a nebo se sa tmurnim oblacima prostire preko velikih ravnica.

Magla se blista s rosom u dolini i sve je tužno. Dolina miruje. Katkad čuješ pastira koji vikne na govedo. Sunce je pri izlasku. Ono će oživjeti tužnu dolinu. Pastiri će se dovikivati, a stado će mukati, seljaci će dolaziti da poberu što treba. Sva priroda spava, jer jesen je pokrenula sve na san. I lišće već napola spava, jer žuti, voćnjaci su tužni, jer nema bogatih plodova i vesele djece u njima. Zahladit će. Stići će kasna jesen. Stići će sa hladnim i promuklim vjetrovima. Onisu još u ranoj jeseni rastjerali lastavice koje su morale poći na dugačak put i ševe koje su sa svojom zadnjom pjesmom raširile krila i poletjele kroz puste doline.

Liljana Beganović
Uč. VII d

Zlatna, sunčana jesen

Opet nam je došla jesen. Nije ona kao prijašnje jeseni: tmurna i hladna. Ona je topla, jutro punih blistavih suza rose. Te blistave suze ukrašuju već neke opustjele voćke i one opet ožive, bez voća kojeg su ljudi pobrali. Jesenske ruže u poljima i uz potoke su procvale i nasmješile se toplom jesenjem suncu. Ono se probija do uzbuđenog potoka kroz žuto lišće drveća i u njemu ogleda svoj sjaj pun raznih boja jeseni. Te boje volimo mi, djeca, ljudi i ptice koje dođu na potok da piju bisernu vodu. Ponekad dođu i berači grožđa i napiju se te bistre jesenje vode.

Jesenja jutra su maglovita, puna berača grožđa i čvoraka koji oblijeću ne bili ih dopala koja boba.

To je ta zlatna jesen koju smo svi s nestrpljenjem očekivali.

H U M O R

TO NEBUDE IŠLO

Barek ! Moj Matek bi se štel ženiti stvega sela. Bili mu ti mogla najti deklu ?
-Eh !? Draga moja da je tvoj sin negde na stanu v Zagrebu makar i vagunu ,onda to nebi bilo teško . Ali k tebe tam v tvoje selo nebi niti jedna išla da baš imate zgradu kak vilu.

KAD NEBI BILO

Došla posavska djevojka prvi puta u životu da kopa vinograd, te reče ocu: Je japo kej bi se lepo kopalo trsje da nema kolčevja.

MUČI ŽERI

Za vrijeme ručka u vinogradu mlada težakinja koja je prvi puta u životu jela štrukle iz sira, upita oca: Japo kak se zove ovo jelo?
-Mući ! Žeri ! -odbrusi posramljeni otac pred ostalim kradnicima. Ali su dobri ovi mučižeri - odgovori kći.

AUTO

Mala Olgica reče si kolegici susjedovoj Katici: Katica ! Moj tata je kupil fiću. Ja se bum vozila a ha.
-Onda kej je to !? Baš je to nekakov avuto. Moj tata bude kupil autobus pak se bumo mogli si voziti.

POZNA GA

Štef! Baš si fest ispal naté slike.
-Nes to ja Janton. To je slika suseda Matića kej se slikal za legimitaciju (legitimaciju).

DUGO SPAVA

Čuj ti Kato! Ti jutro dugo spiješ.
-Nek ja dugo spijem .Da moram to kupiti nebi ni toga imala kak i ništa drugoga.

VIDJET ĆE

Štef ! Rekla je tvoja suseda za tvoju babu da je fufljasta i krezuba.
-Kej !?! To je veliš ona rekla. Pokazala bu ne moja baba zube, da bu zanavek zapametila.

RAZUMIJE SE

Mamo neke beči vane.
-Mama: To se sigurno naš Pepek vrnul z Beča.

NERAZUMIJE GA

Sin me je prosil da kupim kola v Nemačke. Ja sem mu kupil novi gumenak v Slovenije , i sad se ne će zmenom spominati.

NEĆE IH

Štefić!?! Kej nebuš zel električare da ti igraju na svadbe.
-Nebum, jer ako bi slučajno nestalo struje oni nemru pri lući igrati.

A ŠTO GLEDA ?

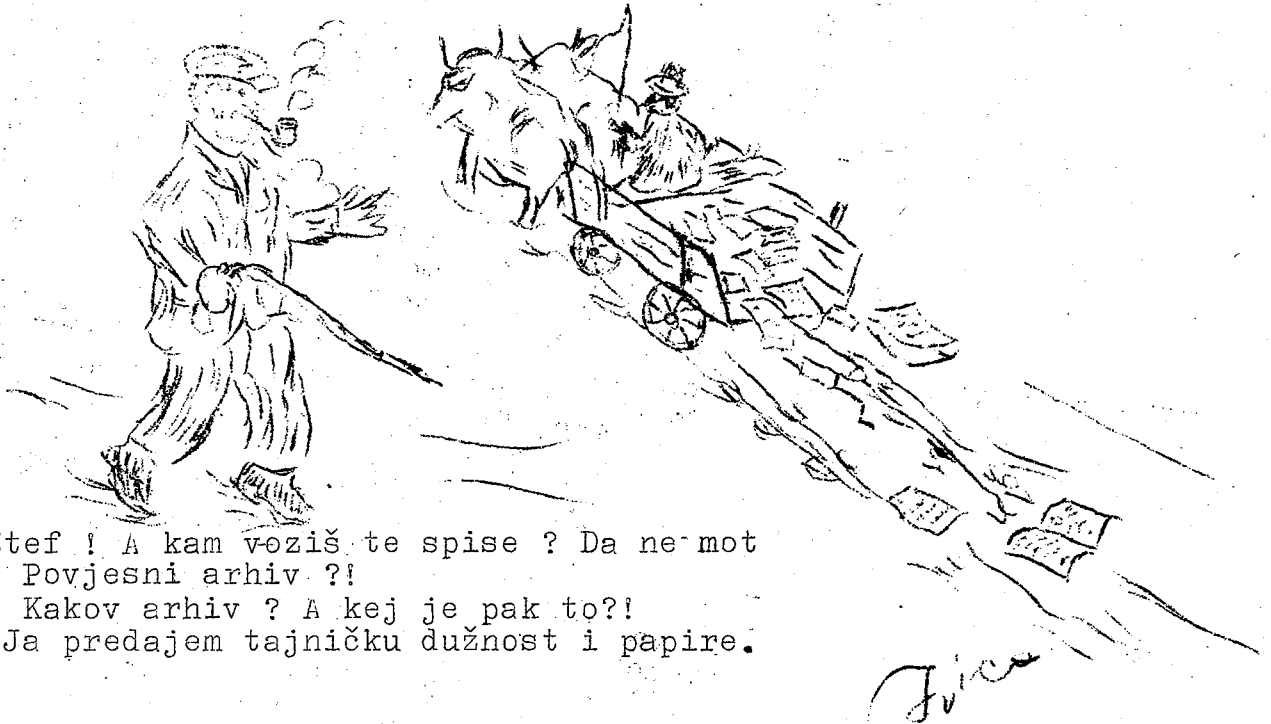
Mamo kak ovaj naš Francek susedov je fest dečko i lepo zgledi v ovomu novomu avutu.
-A kak ti glediš čerka ? Em se to vozinegov otec.

DOMA VESEL IDEM JA !!

Ja sem navek govoril kej nam Buševčanem i drugi mudrijaši vele -da nam netreba škola. Mesto ove škole tu bi treba još jednu bertiju , pa nam nebi bil daleki put z bertije od križajne do Đanekove vinalke. Od ne bi barem negdo imel koristi.

NIJE ČUO

Štef ! A kam voziš te spise ? Da ne mot v Povjesni arhiv ?!

- Kakov arhiv ? A kej je pak to?!

Ja predajem tajničku dužnost i papire.

ŠIMUN I ROK

- Hoop !
- Haalo ! Kej tu delaš Štef? Kam ideš ?
- E rode, nesem ja Štef. Ja sem Šimun. Kej me ne poznaš?
- A do bi te poznal kume, kmično je ,kak i sam vidiš, a tak si to neke na sebe natrpal da ti se noge vijaju kak dedeku Kajbuščaku. Kej to nosiš?
- Idem v kinu , pak nosim ove deščičke. Zajni put sem trebal sedeti na prvom sedalu a trinajstom redu ali, nesem se mogel nasloniti. To je potrgano već dugo- odonda kad si ti ze štale opal. Moral sem stati vuz obluk ali, onda sem pak zmokel. Čez obluk je padala kiša jer se razmočila vreća od cementa tera je na oknu mesto stekla. Zato bum ovu jednu desku zabil tu de treba , a drugu bum vrgel na stolec ,kad nemaju zgleda gospodari za popravak.
- I mene buš dal jednu Šime. Ja sem v dvanojstom redu polek jedanojstoga sedala zajni put čepel. Nesem se mogel strpeti dog bu kino gotovo. Alito se ne ništa . Kad zima dojde onda smo nastradali.
- Zake ?
- Zato kej bu trepa onda v kino i peć nositi. To su ti naši društveni problemi . Eto ja sem i denes delal. Do pol dan išel sem po kukurizinije da ga poklonim vodne zajednice , da žnim naprave most za Cvokane, kad nema drugoga materijala. Već ima dvajset dan kak je porušan. Bilo je do zna kuliko komisiji tere da su zasukale rukave bi ga začas napravile. Ovak pešoki idu čez Bunu , a to je opasno jer nezna saki plivati.
- Ti si rado gukneš pak bi te mogel vodeni čovek povleći, kak te je i ...
- Je , čuda li rodojna moj. Taj dan smo prešali mošt .Navečer sem ponesel vreće mačke da je raspustom pri nektere hiže pred pragom. Na putu sem se nekak opolenul i opal v grabu. Deca su se smejala , žene su zamenom s prsto kazale : Gle napil se je. A"tast" je rekel : Već sem se par put okaližal vute grabe.
- Znači Šimun da bi se žnim slagal.
- Je, ali ž " punisom" nikak. Oče da ja idem knim. Ja bi štel iti , imaju malo zemle za delati ali , vele da bum ja kad bum z posla došel , vodu nosil, drva cepal.., a to je za mene naporno. Osim toga ja imam stodvajset ilada mesečno plaće, a z viškom oko oko stopedeset. Mene ne sila delati.
- Naj se ti još ženiti, Šimum, buš duže imal veliku plaću. Kad se jenput oženiš na koverte bu mejne pisalo. A ožehiti se buš mogel i kesneše. Na tebe budu dekle navek trzale, mislim na tvoj avuto. Tak sem i ja bil " preštiman" v selu, a osobito pri curice dok se pripovedalo da bum grunteno mesto kupil v Zagrebu. Jednu večer, po običaju sem došel k dekle. V spomenku sem rekel, kad su me pitali jeli to istina , da je to samo pripovest . I od onda me nesu više lepo gledeli. Čak sem bil nepoželni gost. Po časū je dekla nametala punu peć prnkov , to se kadelo i neugodno dijalo. Dok sem god mogel durati sedel sem v hiže, onda sēm se zdigel i otišel domom s hiže dimav kak suva šunka z najža. Tri dana nesu komarci šteli iti name. Ne ,veruj mi Šime ! Zato ti velim čuvaj avuto ko oko v glave, dok se god ne oženiš.
- Čuj Rok, bojim se da bu prešlo vreme avutem kak je i zemle.
- Znaš kej ti bum rekel kume. Mislim da je jeden život ili bračni život vredneši nek dva najmoderneši avuti i najlepša hiža. Ponos je imati lepu i pametnu ženu a bogme i žene šmka se fest dečko. Da te ne sram čez selo prejti s kem god.
- Pa .. ti si me nagnal na razmišljanje.
- Razmisli ,imaš vremena. Idemo, vreme je za kino.

PRVI ZENSKI PJEVAČKI ZBOR OKO 1914. GOD.

Gornji red s lijeva: 1. Nepoznata osoba iz Vukovine. 2. Kata Robić, udata Katulić rođena 1892. živi u Buševcu. 3. Danica Črnko, udata Robić rođena 1894. živi u Buševcu. 4. Bara Detelić, opatica rođena 1897. živi u Vel. Gorici. 5. Bara Berković, udata Pukanić rođena 1898. umrla - iz Kuča. 6. Učitelj u Vukovini i zbornik pok. Dragutin Plut. 7., 8., 9., 10. i 11. Nepoznate osobe iz Vukovine i Kuča.

Donji red s lijeva: 1. Nepoznata iz Vukovine. 2. Bara Mikulin, rođena 1898. umrla iz Vukovine. 3. Bara Robić, ud. Zubeck, rođ. 1896-1936 — Buševac. 4. Kata Kos, ud. Rožić, rođ. 1896-1946 — Buševac. 5. Bara Kovačević, ud. Kovačević 1896. živi u Parizu. 6. Kata Puceković, ? 1896. živi u Kučama. 7. Slava Robić, ud. Robić 1894. živi u Buševcu. 8. Mara Robić, pjesnik 1898.-1915. u Buševcu. 9. Kata Kovačević, ud. Črnko 1894.-1943. u Buševcu. 10. Slava Robić, ud. Katulić 1894. živi u Drenčini. 11. i 12. Nepoznate osobe.

Čuće: 1. Bara Robić, ud. Janković 1896.-1930. iz Buševca ud. Poljanu. 2. Nepoz. iz Vukov.

Prvi s lijeva: Imbro (Jim) Kovačević i njegov tamburaški zbor.

Prvi s desna: Ivan Birek iz Donjeg Vukojevca, urednik hrvatskog sata na Radio Clevelandu u SAD. Obadvojica osnivači hrvatskog sata na Radio Clevelandu.